

Tscherning: Jeg begriber meget vel, at Regjeringen er i den Nødvendighed under de nærværende Omstændigheder at komme til Rigsdagen og begjære et Tilskud, men den hele Lov er i sit Væsen kun et Regnestykke, og at gjøre Regningen op her i denne Sal lader sig ikke gjøre. Det Regnestykke, som den ærede Minister har opgjort, kan jeg ikke see er rigtig; jeg har forsøgt at regne det efter, og er kommen til det Resultat, at det Høieste, der kan begjæres i Erstatning for den omtalte Tid, vil være cirka 9000 Rb. Under Forudsætning af, at dette er rigtigt, vil jeg foreslaae Summen nebsat dertil; men saa lille Lovudkastet end er, troer jeg dog, at man, da det er et Regnestykke, vil være nødt til at bringe det i et Udvalg, og under Forudsætning af, at dette vil lykkes mig, skal jeg ikke gaae nærmere ind paa de Tab, som der her er Tale om, men kun bemærke, at man meget nøie maa undersøge og fortere de forskjelligte Summer, hvoraf saavel Indtægterne som Udgifterne bestaae, og maa veie dem anderledes imod hinanden, end det er gjort i den her foreliggende, noget rundelige Beregning. Dersom vi gaae ind paa at bevilge de 20,000 Rb., kunne vi rolig stryge det, der i Finansloven begjæres, thi saa har Theatret, foruden til at dække Tab, det har lidt, ogsaa Midler til at betale til Sorø Akademi, hvad det skulde betale.

J. M. Hansen: Jeg vil blot sige, at dersom det var Rigsdagens Mening, at man skulde søge at fritage Staten for at være Skuespilentrepreneur, vilde det være et meget virksomt Skridt der henimod at sige Nei til hele denne Lov.

N. Hansen: Det er en Bemærkning af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgfreds (Tscherning), som har bragt mig til at begjære Ordet, idet han nemlig anførte, at han meget godt kunde tænke sig, at Theatret ved denne Leilighed maatte have et Tilskud, da det i længere Tid ikke havde spillet. Da vi af Erfaring vide, at Theatret stedse har behøvet Tilskud, naar det har spillet, synes det mig, at det ikke kan trænge til Tilskud, naar det ikke har spillet, thi begge Dele

kan efter min Mening fornuftigviis ikke være Tilskæbet, og har der været Anledning til at bevilge Theatret Tilskud i de foregaaende Aar, naar det har spillet, maa der ingen Anledning være til at bevilge det Tilskud iaar, fordi det ikke har spillet.

Tscherning: Det er min sørgelige Skæbne, at medens jeg mere end nogen Anden har ønsket, at Theatret hørte op med at spille for Statens Regning og advaaret imod at lade det blive ved dermed, saa bliver det altid mig, der maa bære det igjennem i det vanskelige Dieblif. Det er mig for Øvrigt kjær at møde al mulig Modstand, thi man vil da komme til at erkjende, hvor mild min Dom om Theatret har været. Det er ikke min Mening, at jeg vil trække Theatret ud af Brønden, naar det er faldet i den, men jeg vil forhindre det fra at falde i Brønden.

J. M. Hansen: Den ærede sidste Taler vil som Dommer dømme, at Theatret ikke bør bestaae, men naar denne Dom skal udføres, vil han som Øvrighedsperson ikke udføre den.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Jeg mener, at Loven taler saa klart for Nødvendigheden af at opfylde Diebliffets Arav, at jeg ikke behøver at motivere dette videre. Hvad Beregningen angaaer, hvormed Lovudkastet er ledtaget, da erkjender jeg, at der kan være en forskjellig Maade at regne paa; men Resultatet troer jeg altid vil findes at være det, som jeg ved Forelæggelsen af Lovudkastet fremhævede, nemlig, at Theatret arbejder under et betydeligt Tryk, idet de tre Femtedele af Statskassens aarlige Bidrag bestandig ere beregnede til det foregaaende Aars Udgifter. Naar det er saa, kan Theatret saa meget mindre taale en Afgang i dets Indtægter til Betspæ af 25,000 Rb. Det er den ved Landeforagen forarsagede Standsning i Forestillingerne, der har fremkaldt en unndgaaelig Mangel, som jeg, som den, under hvis Ministerium Theatret ligger, maa henvende mig til Rigsdagen for at søge afhjulpen, da det ellers ikke vil være muligt, at Statens første Theater, som derhos er Statens Eiendom, kan fort-